

## **Bakom en kundvagn på Ullared**

Nästa lördag skall vi åka till Ullared, sa hustrun där vi satt vid frukostbordet, som denna soliga morgon var placerad i trädgården. Min tekopp stannade tvärt i rörelsen till munnen, hade precis för avsikt att dricka denna förtjusande dryck. Hörde jag rätt, sa verkligen hustrun att vi skulle åka till Ullared. Tekoppen föll åter ner mot fatet och den placerades där med en duns. Akta koppen, sa hustrun. Hörde jag rätt skall vi åka till Ullared nästa lördag, frågade jag hustrun. Du hörde rätt min gode man, sa hustrun. Vilken skräckvecka det blir tänkte jag, Ullared en lördag vilken rysning. Grattis hördes från andra sidan häcken, det var Kurt-Orvar som tjuvlyssnat på vårt samtal. Kul du skall till Ullared, sa Kurt-Orvar med det där fåniga leendet, som han ibland kan ha. Kurt-Orvar vet att jag hatar att åka till affärer och trängas med folk. Förstöra en sån fin morgon med en underbar utomhus frukost, borde randera en Tv fri vecka för hustrun, tänkte jag.

Hela 17 mil i bil till Ullared, vilken skräckfärd, medan hustrun ser det som en upplevelse. Väl framme började letandet efter en parkeringsplats. Funderade om hela Sverige får samma straffkommendering som jag får. Varför parkerade vi inte i Falkenberg och tog bussen så hade vi inte behövt köra runt och leta efter en plats att ställa bilen på. Här var ju tusentals bilar och den lille visaren på klockan hade inte passerat tio ännu. Skall vi köra runt många gånger frågade jag hustrun. Tills vi får en parkering, sa hustrun. Efter cirka femton minuters letande var det plötsligt en överfull bil som lämnade en p-plats och kvick svängde jag bilen och tog sats mot den lediga platsen. På vägen dit höll jag på att krocka med två fulla kundvagnar. Hur mycket får man lasta i en kundvagn, borde finnas regler för detta Innan jag hunnit stanna bilen, rusade hustrun ut ur bilen och började jakten på en kundvagn, för där det normalt står kundvagnar var det tomt. Efter mycket jagande fick hustrun äntligen tag på en kundvagn stor som ett hangarfartyg, som hade fel på höger framhjul. Ni vet en sån där vagn som man inte kan styra utan den styr åt det håll den själv vill.

Har de inte öppnat ännu frågade jag hustrun när jag såg den långa kön. Jo de öppnade sju det är kö för att komma in, sa hustrun. Vad jag i detta ögonblick tänkte håller jag för mej själv. Hur länge skall vi nu stå i denna kön, frågade jag hustrun. Hustrun suckade nu två gånger och suckar från hustrun är krigsförklaring. Bäst jag håller tyst, tänkte jag. Kön började så sakta röra sig framåt och håller vi denna takten är vi inne vid tolv, sa jag till hustrun. Nejdå, vi är snart inne, sa hustrun nu i glad ton. Har aldrig fattat hur man kan vara glad i en kö för att komma in på ett varuhus. Glad kan man vara när man kommit ut. Plötsligt var vi inne och vilken röra det var, körkort för kundvagn borde numera införas i Sverige, för att inte tala om hur folk parkerade sin kundvagn. Här kunde en lapplisa tjänat stora pengar. Parkeringarna av kundvagnar var värre än de som fransmännen praktiserar när de försöker parkera sina bilar.

Efter en stund bli man törstig, hungrig och sugen på att gå på toa och vattna. Det är då man upptäcker att det är kö till allt, kön till damernas toa är längre och det får man trösta sig med i denna svåra stund. När jag såg kön till provrummen var jag på väg att vända, rusa ut försöka leta upp bilen och bara dra. Här gäller det att

vara smart, tänkte jag. Plockade på mej 10 par byxor och ställde mej i kö till provrummen. Medan jag stod och väntade kunde jag prova skjortor, hur fan det nu gick till, jackor och tröjor. Kanske skulle man tagit mat och dricka med sig in i provrummet, för nu skulle det ockuperas en lång stund, provningen var även en prövning. Alla tio passade, jippi då tar jag alla så slipper jag åka hit på ett par år, nu började glädjen infinna sig, när jag tänkte den tanken. Efter åtskilliga timmar där jag dragit runt hangarfartyget med ett släppande hjul, kom det befriande ordet från hustrun, vi kanske skall söka upp en kassa och betala.

Trodde ett tag dessa ord fallit bort i hustruns ordförråd. Men va fan, här finns det 63 kassor och så är det kö för att få betala och komma ut från "skräckens" hus. Det visade sig att bara 11 kassor var bemannade just i denna timme. Det blev ytterligare en kö tid. Nu var kötiden uppe i samma tid som handlande tiden. Vilket dag 50 procent handlande 50 procent köande. Väl ute i den friska luften, skulle vi hitta bilen. Jag placerade hustrun vid en affär där man kunde skyltfönster shoppa. Billig och bra shopping som jag kan rekommendera. GPS för att hitta bilar kan ingen uppfinna en sådan, för efter cirka 20 minuter hittade jag vår bil och kunde köra och plocka upp varorna och hustrun. Nu återstod 17 mil hem vilket jag körde med glädje

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars E Jönsson med Poeter.se id #34351 innehar upphovsrätten